

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Iwona Malinowska-Kowalewska

po rozpoznaniu w dniu 05 czerwca 2015 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

K. W. (1)

ur. (...) w B.

syna J. i J. z domu L.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 23 stycznia 2015 roku we W., znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki P. (...) o nr rej (...), jadąc ulicą (...),

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego K. W. (1) za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzystu) zł;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 23 stycznia 2015 r. do 24 stycznia 2015 r.;

VI. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia 5 czerwca 2015 r.

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 23 stycznia 2015r., około godz. 21.20 K. W. (1), który wcześniej podczas spotkania towarzyskiego spożywał alkohol w postaci wódki i piwa, jechał samochodem marki P. (...), o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...) we W.. Mężczyzna kierowanym przez siebie pojazdem uderzył w autobus.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. W. – k. 17, 43 - 44).

K. W. (3) został zatrzymany i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało 0,73 mg/l.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. W. – k. 17, 43 - 44, protokół użycia

urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 4).

Oskarżony K. W. (3) to sześćdziesięcioletni żonaty mężczyzna, ojciec dwojga dorosłych dzieci.

K. W. (3) uzyskał wykształcenie średnie. Obecnie pracuje w firmie (...), gdzie jest ochroniarzem, z którego to tytułu osiąga dochód w kwocie 1200 zł.

Oskarżony nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był też wcześniej karany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 16 – 17, 43, dane o karalności – k. 22, dane osobopoznawcze – k. 24).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznie spójne, konsekwentne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k.17, 43 - 44), jakie złożył w toku postępowania. K. W. (3) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności zdarzenia, w szczególności zaś podał, że podczas jazdy uderzył w autobus.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd wykorzystał także protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k.4), na podstawie którego ustalono stopień nietrzeźwości K. W. (3), jak również kartę karną oskarżonego (k.22), zaświadczejacą o jego uprzedniej niekaralności. Wykorzystano też sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przez to uznane za wiarygodne, dane osobopoznawcze (k.24), które umożliwiły weryfikację podawanych przez oskarżonego szczegółów odnoszących się do jego stanu majątkowego i rodzinnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż w dniu 23 stycznia 2015 roku we W., znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki P. (...) o nr rej (...), jadąc ulicą (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 17, 43 - 44), jak też protokołu urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4), nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 23 stycznia 2015r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości Jak wykazało, bowiem, badanie alkomatem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała, bowiem 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół opisywanego badania.

Jak wyjaśnił K. W. (3), miał on świadomość swojej nietrzeźwości. Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu K. W. (3) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył w szczególności, iż oskarżony poruszał się samochodem w godzinach wieczornych po ruchliwej o tej porze ulicy.

Mając na względzie spowodowaną przez oskarżonego kolizję trzeba zauważyć, że kierując swoim samochodem wieczorem 23 stycznia 2015r. oskarżony swoim zachowaniem powodował znaczne zagrożenie, w związku z czym uznano, że tak wymierzona kara współmierna będzie do zagrożenia, jakie powodował swoim zachowaniem, a które stanowiło wyraz lekceważenia tak obowiązującego porządku prawnego, jak i bezpieczeństwa innych użytkowników drogi.

Nadto stwierdzono, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Sąd dostrzegł, jednak, zachodzącą wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, w związku z czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary zawieszono warunkowo na okres dwóch lat próby. Zwrócono, bowiem, uwagę, że oskarżony ma stałą pracę i nie był wcześniej karany.

Co więcej, mając na względzie, iż w chwili popełnienia czynu obowiązywały przepisy prawa materialnego korzystniejsze dla sprawcy niż w chwili orzekania, Sąd zastosował brzmienie ustawy sprzed 18 maja 2015 r. i orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres tylko dwóch lat. Zauważyć w tym miejscu trzeba, że przesłanką stosowania tego zakazu, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). Trzeba mieć przy tym na względzie, iż oskarżony, który dnia 23 stycznia 2015r. kierował samochodem posiadając aż 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, mógłby stworzyć w przyszłości takie samo zagrożenie kierując jakimkolwiek innym pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie oskarżonemu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając, natomiast, na uwadze uzmysłowienie oskarżonemu, że poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości kreował zagrożenie nie tylko dla siebie, ale i innych uczestników ruchu, Sąd – ponownie, dostrzegając, iż w chwili orzekania obowiązuje ustawa w innym brzmieniu niż w chwili popełnienia czynu, orzekł od oskarżonego także świadczenie pieniężne, którego wysokość ustalił na 300 zł.

Realizując, natomiast, dyspozycję art. 63 k.k., Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie (zatrzymania). Na poczet, natomiast, orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zaliczono K. W. okres zatrzymania prawa jazdy.

Mając, zaś, na względzie skomplikowaną sytuację majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym, od opłaty.